

Lubuski Urząd Wojewódzki
w Gorzowie Wielkopolskim
ul. Jagiellończyka 8
66-400 Gorzów Wlkp.

NK.I.4131.169.2011.SDud

Gorzów Wlkp., dnia 18.05.2011 r.

Rada Miasta Szlichtyngowa

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj.: Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) **stwierdzam nieważność w części, tj. w zakresie §4 pkt 1 ppkt 5 i 8 uchwały Rady Miasta Szlichtyngowa nr V/30/2011 z dnia 14.04.2011 r. w sprawie zmiany statutu samorządowego zakładu budżetowego – Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Szlichtyngowej ul. Rynek 10.**

Uzasadnienie

W dniu 14.04.2011 r. Rada Miasta Szlichtyngowa podjęła uchwałę nr V/30/2011 w sprawie zmiany statutu samorządowego zakładu budżetowego – Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Szlichtyngowej ul. Rynek 10.

Przedmiotowa uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 20.04.2011 r.

Przeprowadzana przez organ nadzoru ocena prawna powyższej uchwały prowadzi do wniosku, iż akt ten, w części wskazanej w sentencji, jest sprzeczny z prawem, tj. art. 14 ustawy z dnia 27.08.2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.) oraz art. 7 ustawy z dnia 20.12.1996 r. o gospodarce komunalnej (tj.: Dz. U. z 2011 r., Nr 45, poz. 236).

Naruszenie przywołanego wzorca kontroli przejawia się w zamieszczeniu w §4 badanej uchwały zapisów, zgodnie z którymi przedmiotem działalności zakładu w zakresie gospodarki komunalnej jest „świadczenie usług transportowo – warsztatowych” (ppkt 5) oraz „realizacja innych branżowych zadań powierzonych przez zlecniodawców” (ppkt 8).

Oceniając legalność wprowadzonych regulacji należy na samym wstępie poczynić uwagę, iż przedmiot działalności samorządowych zakładów budżetowych został poddany reglamentacji przez dwa, przywołane na wstępie, akty prawne. W ustawie o gospodarce komunalnej, w art. 7, ustawodawca poczynił zastrzeżenie, iż samorządowe zakłady budżetowe nie mogą prowadzić działalność innej aniżeli działalność użyteczności publicznej. Możliwość dodatkowego świadczenia usług komercyjnych posiada jedynie spółka prawa handlowego.

Samo stwierdzenie, iż mamy do czynienia z usługą o charakterze użyteczności publicznej stanowi wprowadzenie warunku *sine qua non* dla tego, aby przedmiotowa usługa mogła być wykonywana przez samorządowy zakład budżetowy, nie jest to jednakże warunek wystarczający. W polu widzenia należy mieć bowiem dalsze ograniczenia, które nakłada ustawodawca w art. 14 ustawy o finansach publicznych. Zaakcentować w tym miejscu wypada, iż zgodnie z powyższym przepisem, samorządowe zakłady budżetowe mogą realizować zadania własne gminy w zakresie:

- 1) gospodarki mieszkaniowej i gospodarowania lokalami użytkowymi,
- 2) dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego,
- 3) wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz,
- 4) lokalnego transportu zbiorowego,
- 5) targowisk i hal targowych,
- 6) zieleni gminnej i zadrzewień,
- 7) kultury fizycznej i sportu, w tym utrzymywania terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych,
- 7a) pomocy społecznej, reintegracji zawodowej i społecznej oraz rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych,

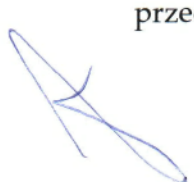

- 8) utrzymywania różnych gatunków egzotycznych i krajowych zwierząt, w tym w szczególności prowadzenia hodowli zwierząt zagrożonych wyginieciem, w celu ich ochrony poza miejscem naturalnego występowania,
- 9) cmentarzy.

Szczególnego podkreślenia wymaga fakt, iż wymieniony wyżej katalog sfer, w których może przejawiać się aktywność samorządowego zakładu budżetowego, ma charakter zamknięty. Za powyższą tezę przemawia nie tylko wykładnia językowa art. 14 ustawy o finansach publicznych, ale także wykładnia celowościowa – w uzasadnieniu rządowego projektu ustawy o finansach publicznych (druk sejmowy nr 1181, Sejm VI kadencji) wprost bowiem czytamy, iż intencją ustawodawcy było ograniczenie przedmiotu działalności samorządowego zakładu budżetowego wyłącznie do zadań określonych w art. 14 omawianej ustawy.

W świetle poczynionych uwag stwierdzić należy, iż samorządowy zakład budżetowy może świadczyć wyłącznie takie usługi, które spełniają łącznie dwa kryteria – są usługami użyteczności publicznej oraz mieszczą się w katalogu zadań wymienionych w art. 14 ustawy o finansach publicznych.

Zakwestionowane zapisy badanej uchwały nie spełniają powyższych wymogów. Nie tylko, że wymienione w nich przedmioty działalności trudno byłoby zakwalifikować do którejkolwiek ze sfer wymienionych w art. 14 ustawy o finansach publicznych, to nawet nie sposób stwierdzić, iż są to usługi użyteczności publicznej. Zawarte w statucie sformułowanie o realizacji „innych branżowych zadań powierzonych przez zleceniodawców” jest sformułowaniem całkowicie nie jasnym. Trudno bowiem wskazać jakiego typu „branżowe zadania” miałyby realizować zakład i od jakich „zleceniodawców” miałyby one pochodzić. Z tych samych przyczyn zakwestionować należało zapis o możliwości świadczenia „usług transportowo – warsztatowych”. Odnosząc się do powyższego zapisu należałoby zaznaczyć, iż mógłby się on spotkać z aprobatą, gdyby dotyczył samych usług transportowych. Można by wówczas bowiem bronić tezy, iż lokalny prawodawca miał na myśli usługi w zakresie lokalnego transportu zbiorowego, a jedynie niefortunnie ujął w słowa swoją intencję. Zawarte w kwestionowanym zapisie dookreślenie „warsztatowe” wskazuje jednak, iż przedmiotem działalności ma być raczej świadczenie usług komercyjnych na rzecz

podmiotów zewnętrznych, co z kolei narusza już zakaz zawarty w art. 7 ustawy o gospodarce komunalnej.

Z przyczyn wyżej wskazanych kwestionowane zapisy, z uwagi na ich nieprecyzyjność i ogólnikowość, nie mogą zostać uznane za zgodne z przywołanymi na wstępie przepisami. Ich aktualne brzmienie otwiera bowiem drogę dla wykonywania przez samorządowy zakład budżetowy usług, do których świadczenia nie jest on uprawniony w świetle obowiązujących regulacji prawnych.

Na marginesie odnotować należy również, iż w §4 badanej uchwały naruszono zasady redakcyjne tekstu prawnego wynikające z §124 ust. 2 w zw. z §141 Zasad techniki prawodawczej stanowiących załącznik do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20.06.2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), zgodnie którym jednostkami redakcyjnymi niższego rzędu od paragrafu są ustępy a następnie litery. We wskazanym przepisie organ stanowiący powyższej kolejności nie zachował.

Stąd też orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie:

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od daty doręczenia rozstrzygnięcia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Czesław Domański
DYREKTOR GENERALNY

z up. WOJEWODY LUBUSKIEGO

Otrzymują:

Irena Kaczmarek
Dyrektor

1. adresat w Wydziale Nadzoru i Kontroli

INSPEKTOR

w Oddziale Nadzoru

w Wydziale Nadzoru i Kontroli

Sławomir Dudziak